

[Hans Hansen.]

saa maa det maaske være mig tilladt at gentage den Paastand, som jeg har fremsat, og som jeg mener holder Stik, at saa er Døren smækket i for en Videreførelse ad den Vej, og spørge: Hvad vil den højtærede Minister saa gøre med Hensyn til Videreførelse af Grundskylden?

Ministeren fremsatte en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Fibiger om Luksusbygninger, og i samme Øjeblik udtalte Ministeren, at det ærede Medlem Hr. Fibigers Syn paa Ejendomsretten beroede paa en fejlagtig Bedømmelse. Jeg vil gerne give den højtærede Minister Ret i hans Betragtning med Hensyn til Ejendomsretten til Stigningen i Grundværdien, deri er jeg enig med den højtærede Minister. Men hvad mener den højtærede Minister, naar han i samme Forbindelse taler om Luksusbygninger? Mener Ministeren, at man ej heller skal have Ret til at eje Bygninger? Der underforstaas og maa underforstaas, at naar man inddrager en Del af de Ting, Folk ejer, ogsaa Luksusbygninger, er det en Krænkelse af Ejendomsretten. Jeg tror, det kan være rart at faa klart Spørgsmaalet om, hvad der er Ejendomsret i det hele taget, for jeg tror virkelig, der er mange Rigsdagsmænd, der ikke er klar over, hvad Ejendomsretten virkelig er. Med sine Udtalelser om Ejendomsret til Luksusbygninger synes den højtærede Minister egentlig at ville blæse med Mel i Munden, for naturligvis maa man have ubeskaaret Ret til at eje baade Luksusbygninger og andre Ting, naar det er Ting, der skyldes Arbejde, men lige saa sikkert, som man maa det, maa man ikke have Ret til at eje de Værdier, der ikke skyldes den enkeltes Arbejde. Det er de to Ting, som jeg synes, den højtærede Minister i høj Grad blander sammen.

Det ærede Medlem Hr. Fisker og det ærede Medlem Hr. Jens Jensen stillede advarende Spørgsmaal til mig med Hensyn til min Stilling og udtalte, at dette Lovforslag er et Forsøg paa at gennemføre det, der er politisk muligt i Øjeblikket. Og det ærede Medlem Hr. Fisker advarede mod klingende Talemaader. Maa jeg sige hertil, at brændt Barn skyer jo Ilden, og jeg tror meget godt, at det ærede Medlems Parti har sørgelige Erfaringer i saa Henseende. Det vil sikkert inden ret længe vise sig, at det vil blive vanskeligt for Regeringspartierne at indfri visse klingende Talemaader, som jeg ikke her skal komme ind paa. Men med Hensyn til Grundskylden og Muligheden for dens Indførelse

vil jeg gerne sige, at jeg mener, det er taabeligt at tro, at Grundskylden kan skydes ind i vor Skattelovgivning, uden at man tager Hensyn til de Vanskeligheder, jeg har nævnt, men netop fordi jeg har den Tro, bruger jeg ikke de samme klingende Talemaader, som det er min Opfattelse i dette Øjeblik har ført den højtærede Minister i Grøften med hele hans Grundskyldspolitik.

Jeg tror ikke, man kan komme videre ad den Vej, jeg tror, vi maa tage Hensyn til det, der er sket indtil i Dag og under Bedømmelse af netop den Ejendomsret, som det ærede Medlem Hr. Fibiger talte om. Ja, jeg forstod det ærede Medlem Hr. Fibiger, sidste Gang han havde Ordet, paa den Maade, at han opfattede den moralske Ejendomsret saadan, at enhver Stigning skal kunne inddrages af Ejeren uden Hensyn til, hvordan den er kommet; kun saadanne Stigninger skulde kunne gøres afgiftspligtige, som kunde konstateres at skyldes offentlige Foranstaltninger, og Beskatning af Værdistigning skulde kun finde Sted imod, at man ogsaa betalte Erstatning i Tilfælde af Nedgang i Værdien.

Hertil vil jeg sige, at for det første beror Stigningen i Grundværdi i Byerne jo udelukkende paa Forhold, der ikke skyldes Ejeren's Indsats, hvorfor jeg maa formode, at det ærede Medlem Hr. Fibiger vil gaa med til at inddrage den Stigning, og indfører man samtidig Grundskyld, saa vil man i den Nedgang, der bliver i Grundskyldsbetalingen, give den Erstatning, som det ærede Medlem har Ret i maa være Følgen. Derved fremkommer hele det naturlige Forhold, som Grundskylden vil føre til, hvis den føres ud i Livet efter den Mening, som Køge-Resolutionen har tillagt den.

Derfor vil jeg gerne stille den højtærede Minister det Spørgsmaal: Godkender og kender den højtærede Minister Køge-Resolutionen, og vil Ministeren være med til at videreføre den eller ikke?

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Maa jeg til det sidste ærede Medlem sige, at det er ganske rigtigt, der burde ikke være Tilstande, hvor man skulde kunne forsvare at beskatte visse Bygninger, det burde der ikke. Men som det ærede Medlem jo er enig med mig i, er Samfundet ikke saa godt indrettet, som det burde være, og det fører med sig paa en Række Omraader, at man er nødt til at foretage en økonomisk Udligning, saa længe Samfundets Indretning ikke er bedre. Denne økonomiske Udvikling foregaar i vort Samfund gennem den